

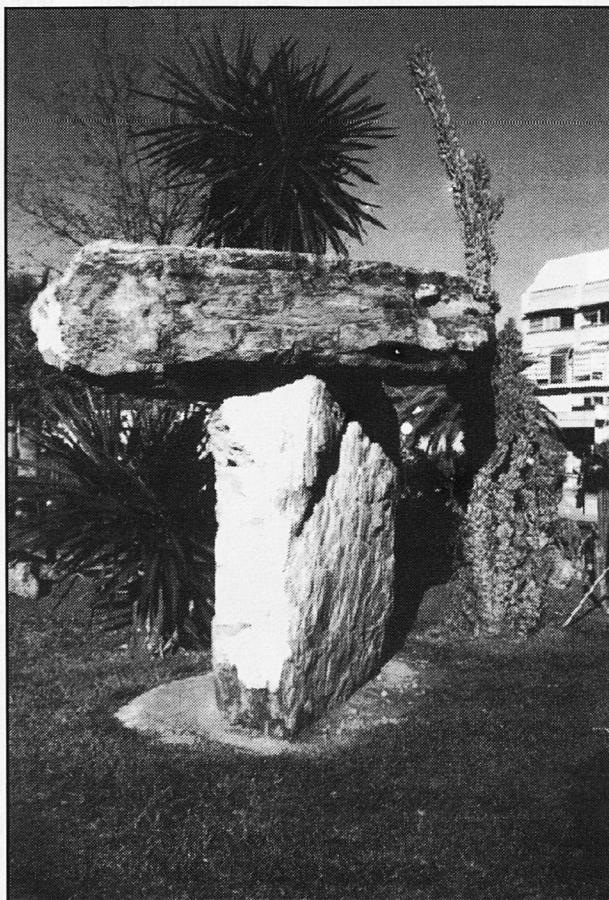
“Dur la Universitat a Menorca”. I ara?

“Una Universitat emprenedora, oberta a la societat i amb uns objectius concrets requereix una determinada organització capaç de donar resposta a les necessitats d’uns clients, persones, empreses o institucions; necessita, doncs, una estructura eficaçment insularitzada.”

Joan F. López Casasnovas

Era el mes d’octubre de 1993. La decisió del Consell Rector de la UIB d’ubicar a Alaior la seva Extensió Universitària de Menorca va ser la gota que va fer vessar el got de l’alcalde de Ciutadella, Josep Carretero, i es va donar de baixa del Partit Popular, dolgut en creure que havia estat enganyat pel President del Consell Insular i del seu ex-Partit, Joan Huguet. El batle d’Alaior, Antoni Pons Timoner, també del PP, feia repicar campanes i es referia a la seva població com a una nova ciutat universitària: Alaior versus Cervera, Santiago, Avinyó, Cambridge o Salamanca. Somiar no costa res, però l’edifici que l’Ajuntament alaiorenc ofería com a seu a la UIB havia costat 80 milions. Fou una picabaralla de batles, inevitablement sentida entre llurs poblacions respectives. Malament començava la presència directa de la Universitat de les Illes a Menorca. Avui podem dir que fins a l’hora d’ara les activitats que s’han programat per la UIB no han resultat precisament gaire reeixides, almanco pel que fa a resposta ciutadana. I és que, una vegada més,

càrrecs públics, fent un exercici d’irresponsabilitat, van “passar s’arada davant es bou” i, en tost d’explicar a la gent de Menorca de què es tractava —açò de l’Extensió Universitària a la nostra illa—, van vendre ous

per caragols a les parròquies respectives: localisme i electoralisme.

I de què es tractava?

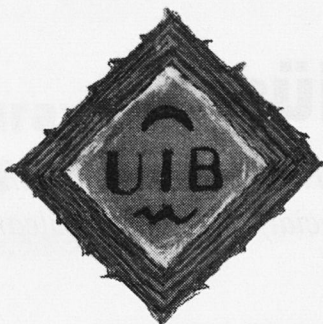
La UIB té un pressupost de 6.000 milions, uns 14.000 alumnes, mig miler llarg dels quals —si no vaig errat— deuen esser menorquins. No és raonable demanar primers cursos de carreres, atesos aquests números. No es poden reclamar diplomatures amb els mínims d’economia d’escala si no es compta amb una vuitantena d’alumnes per a cadescuna d’elles (posem que n’hi hagi prou per fer un primer cicle d’estudis de Turisme, de Relacions Laborals o Empresarials, d’Administració i Gestió Pública, etc.) i sempre que aquests alumnes garanteixin una continuïtat necessària dins el districte balear i sense que aquest muntatge mai no suposi costos fixos... Que s’esdevenguin aquestes condicions es prou difícil: Menorca té 68.000 habitants.

Però una Universitat emprenedora, oberta a la societat i amb uns objectius concrets requereix una determinada organització capaç de donar resposta a les necessitats d’uns clients, persones, empreses o institucions; necessita, doncs, una estructura eficaçment insularitzada. Açò pot voler dir, a més d’uns serveis burocràtics que apropin l’administració a l’alumnat, que es puguin ofertar amb regularitat i freqüència cursos de reciclatges diversos (no sols els de llengua i cultura catalanes, que fan aigua per molts costats); l’accés per als majors de 25 anys; cursos de doctorat o de 3r cicle —aquests últims no exclusius per als llicenciats (segons demanda)—; col·loquis, simposiums, curses d’estiu, programes europeus de desenvolupament (com els del CODEFOC), conferències... (que siguin, però, realment interessants!). Per organitzar-los bé, fora desitjable el diàleg amb els diferents sectors i entitats insulars: sindicats, PIME, IME, Centre de Pro-

fessors, institucions..., amb qui arribar a convenis. I anar pensant en la futura Universitat Oberta, que pugui superar la UNED.

Les institucions polítiques, més que procurar tenir "la Universitat a Menorca", crec que haurien de maldar perquè els universitaris menorquins trobassin més facilitats per poder sortir a fora a estudiar, per investigar, per formar-se. Beques? Suggeriria que la UIB tingués quelcom similar al que es fa en el programa ERASMUS de la UE: un servei d'acollida per als joves que van a Palma procedents de les altres illes, que els facilités una ràpida integració (recerca l'hostatge, orientació sanitària, urbana, etc.)

A Menorca, igual que a tot l'arxipèlag, el creixement econòmic valorat només en increment de PIB ha derivat sovint en con-

ductes laborals i empresarials massa simplistes. El component essencial universitari és, tammateix, la capacitat d'absorció, per part del seu capital intel·lectual, de les inversions que s'han de fer en Recerca i Desenvolupament (R+D). La UIB pot fer molt més del que fa en aquest sentit de formació i reciclatge. Personalment, m'agradaria veure actuar a la meva illa un diguem-ne "Res-

pensible d'Afers Acadèmics de la UIB", una mena de "corredor" capaç, en primer lloc, de detectar les necessitats de formació específica als diferents sectors socials (culturals, productius, medioambientals, etc.); en segon lloc, capaç de fer marketing, ofertar i vendre el producte no sols als estudiants i/o futurs universitaris, sinó a la societat menorquina sencera. Em consta que algunes Universitats treballen en aquests o semblants propòsits. Per què no la UIB?

Bé és cert que aquí també caldrà veure com vénen de ben dotades a la nostra "Comunitat" les competències en ensenyament universitari, amb què es comptarà per rendibilitzar polítiques més enllà de despeses de la Universiada 1999 i amb la bona voluntat i millor capacitat de l'equip rectoral, que encapçala un menorquí que coneix prou la facècia. □

Torre de l'Amor, 4 Apartat 142
Tel. (971) 724176 Fax 726252
07001 Palma de Mallorca

LLIBRES DE LLENGUATGE

Tot un sistema d'aprenentatge fet per autors mallorquins pensant en les necessitats pedagògiques de les nostres escoles

RECORDAU, també

- La sèrie *CALIDOSCOPI: LLUMENERET BLAU, ALIMARA, LLANTERNA* (Primer cicle d'EGB)
- *DEIOL 1, DEIOL 2, DEIOL 3* (Segon cicle d'EGB i Primer cicle d'ESO)
- *GINY 1 i GINY 2* (Segon cicle d'ESO)

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

PRIMER CURS

ANSA PER ANSA. QUADERNS 1,2,3.

Elisabet Abeyà, Maria Fortuny, Assumpta Mascaró i Andreu Terrades. Dotats amb fitxes de treball i Guia del mestre.

Iniciació a la lectura: *MICA EN MICA*. Sèrie de 20 llibrets de lectura progressiva. Text de Ramon Bassa. Dibuixos d'Aina Bonner.

SEGON CURS

ALBA, 2.

Ramon Bassa, Miquel Cabot, Ramon Díaz, Joan Ladonet i Immaculada Pastor. Amb la seva Guia del mestre.

Llibres de lectura: *AIXÒ ERA I NO ERA*

Sèrie de 10 llibrets, adaptació de 10 Rondalles mallorquines. Text de Jaume Ordines. Dibuixos de Mateu Rigo.

TERCER CURS

ALBA, 3 (NOVETAT). Amb la seva Guia del mestre

Llibres de lectura: Col·lecció *TITELLES*. 10 títols publicats d'autors diversos.